

Mijn arts is een moordvent

De laatste weken komen artsen steeds vaker in negatieve zin in het nieuws.

Een wel heel apart geval betrof de zaak van de arts, die werkzaam was bij een verpleegtehuis in Enschede.

De arts werd door het verpleegtehuis ontslagen toen bekend werd dat deze in 2003 twee junks had betaald om zijn ex-vrouw te overgieten met benzine en in brand te steken. De man kwam tot deze afschuwelijke daad toen hij had vernomen dat zij een relatie had. De vrouw werd met tweedee- en derdegraads brandwonden aan haar gezicht en bovenlichaam opgenomen in het brandwondencentrum waar zij een maand of vier in kunstmatige coma werd gehouden. Zij zal voor haar leven verminkt zijn. De man werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 jaar; de junks werd 10 jaar cel opgelegd.

Nu de man twee derde van zijn straf had uitgezeten, kon hij weer terugkeren in de samenleving onder toezicht van de reclassering. De man werkte na zijn vrijlating als homeopatisch arts bij het verpleegtehuis; per maart zou hij zelfs een opleiding starten tot specialist ouderenzorg.

Het verpleegtehuis kende zijn verleden niet en kwam daar te laat achter na een tip van een journalist; de man is vervolgens na een ongetwijfeld pittig gesprek ontslagen.

De arts liet het er niet bij zitten en vocht zijn ontslag aan bij de kantonrechter. Deze kantonrechter stelde de arts in het gelijk. De arts mocht niet worden ontslagen, alleen maar vanwege

het feit dat hij bij sollicitatie over zijn criminele verleden had verzwegen.

In juridische zin lijkt het een juist oordeel, al zal dat gevoelsmatig bepaald anders liggen. Een sollicitant heeft namelijk niet de plicht om zelf spontaan aan te geven dat hij veroordeeld is. Wordt er expliciet naar gevraagd, dan bestaat wel de plicht om op die vraag vervolgens eerlijk te antwoorden. Het is de

taak van de werkgever om of ernaar te vragen of een Verklaring Omtrent Gedrag te vragen. Dat laatste was echter allemaal niet gebeurd.

De kantonrechter oordeelde dat de arts slechts een spreekplicht zou hebben als er een reëel gevaar bestond voor herhaling, maar daarvan was volgens de rechter geen sprake meer.

Als arts dien je een artseneed af te leggen, gebaseerd op de Eed van Hippocrates: "Ik zal zorgen voor zieken, gezondheid bevorderen en lijden verlichten". Deze arts heeft zich - op zijn zachts gezegd - aantoonbaar niet gehouden aan zijn artseneed, zij het in privé-tijd.

Natuurlijk moet een ex-gedetineerde weer aan de slag kunnen. Diens straf zit er immers op. De eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat ook ik een onrustig gevoel zou hebben als deze arts de zorg zou zijn toevertrouwd over mijn dierbaren.

Hopelijk gaat hij zich omscholen. Misschien dat hij als biologische slager minder emoties zal oproepen.

Mr. David Dronkers

Dronkers & Dronkers ADVOCATEN

Roerkade 8 ■ 6041 KZ Roermond ■ 0475-723333
Brusselsestraat 42 ■ 6211 PG Maastricht ■ 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl ■ info@dd-advocaten.nl